

ศาสดามูฮัมหมัด

(ขอความเมตตาและพรจาก

พระเจ้าจงมีแต่ท่าน)

ได้รับการบรรยายว่าเป็น

"ความเมตตาสำหรับสากลโล

ก" ดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ในอัล

กุรอาน:

"เราได้ส่งเจ้าไปเพื่อเป็นควา

มเมตตาสำหรับสากลโลก"

(อัลกุรอาน 21:107)

คุณลักษณะนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะกับชาวมุสลิมเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมด้วย บางคนในกลุ่มนี้ถึงขั้นพยายามทำร้ายศาสดาและภารกิจของท่าน แต่ศาสดามูฮัมหมัดไม่เคยแก้แค้นเพื่อเหตุผลส่วนตัว และมักจะให้อภัยแม้กระทั่งศัตรูที่ดื้อรั้นที่สุดของท่าน ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า ศาสดาไม่เคยแก้แค้นเพื่อประโยชน์ส่วนตัว และไม่เคยตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว แต่จะให้อภัยและยกโทษเสมอ เราสามารถรับรู้ได้ถึงความเมตตาและการให้อภัยของท่านอย่างชัดเจนเมื่อเราใคร่ครวญเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตของท่านดังต่อไปนี้:

ในช่วงแรกของภารกิจ ศาสดาได้เดินทางไปยังเมืองฏอฮิฟ เมืองในหุบเขาใกล้กับมักกะฮ์ เพื่อเชิญชวนประชาชนให้ยอมรับอิสลาม แต่ผู้นำของเมืองฏอฮิฟปฏิบัติต่อท่านด้วยความหยาบคายและไม่ให้เกียรติ พวกเขาขังผู้คนให้ทำร้ายท่าน กลุ่มคนเหล่านี้ตะโกนด่าและขว้างก้อนหินใส่ท่าน จนเท้าของท่านได้รับบาดเจ็บและเป็นเลือด ท่านจึงต้องลี้ภัยไปจนพบสวนผลไม้แห่งหนึ่ง ศาสดาเผชิญกับอุปสรรคในฏอฮิฟมากกว่าที่เคยพบในมักกะฮ์ ความทุกข์ยากเหล่านี้ทำให้ท่านเกิดความเศร้าใจอย่างมากจนท่านกล่าวคำวิงวอนต่อพระเจ้า:

"โอ้พระเจ้า ข้าพระองค์ขอร้องต่อพระองค์ถึงความอ่อนแอ ความไร้การวางแผน และความอภัยที่ได้รับต่อหน้าผู้คนเหล่านี้ พระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุด พระผู้เป็นเจ้าของผู้ต่ำต้อย และเป็นนายของข้าพระองค์..."

พระเจ้าจึงส่งมลาอิกะฮ์แห่งขุนเขา มาถามศาสดาว่าท่านจะอนุญาตให้ขุนเขาทั้งสองบดขยี้เมืองฏอฮิฟหรือไม่ แต่ศาสดามูฮัมหมัดตอบด้วยความเมตตาว่า:

"ไม่! เพราะข้าพระองค์หวังว่าพระเจ้าจะนำลูกหลานของพวกเขาให้ศรัทธาพระเจ้าเพียงองค์เดียว โดยไม่ต้องสิ่งใดเป็นภาคี" (รายงานโดยมุสลิม)

ความเมตตาของศาสดามูฮัมหมัดยังแผ่ขยายไปถึงผู้ที่ทำร้ายญาติสนิทของท่าน เช่น การให้อภัยแก่หญิงที่ฆ่าและทำร้ายศพของท่านฮัมซะฮ์ ลุงผู้เป็นที่รักของศาสดา รวมถึงการให้อภัยแก่ชนเผ่ากุเรชที่เคยเป็นศัตรูร้ายแรงของอิสลาม

ตัวอย่างเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงความเมตตาและการให้อภัยอันยิ่งใหญ่ของศาสดามูฮัมหมัด ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนในอัลกุรอาน:

"จงยึดมั่นในความให้อภัย และจงสั่งใช้ความดี และจงพินหลังให้แก่ผู้ไม่รู้"

(อัลกุรอาน 7:199)

"ความดีและความชั่วไม่เหมือนกัน จงตอบโต้ความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า แล้วผู้ที่ระหว่างเจ้าและเขาเคยมีความเกลียดชัง จะกลับกลายเป็นเหมือนเพื่อนสนิท"

(อัลกุรอาน 41:34)

เชิงอรรถ:

[1] "Mukhtasar Seeratur Rasool" โดย Muhammad ibn Sulayman at-Tameemi.

การให้อภัยของศาสดามูฮัมหมัดต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม

